

nt

naš tednik

LETO XXXVI. Številka 4 Cena 7.— šil. (15 din)
Četrtek, 26. januarja 1984

Poštnina plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Kot vsako leto, je predsedstvo NSKS tudi letos ob 5. obletnici smrti dr. Tischlerja položilo na njegov grob venec. Predsednik NSKS dr. Matevž Grilc je v svojem govoru dejal, da je bil dr. Tischler s svojim idealizmom nam vsem v zgled, po katerem se naj bi pri našem delu ravnali.

Ob obisku Sinowatza povzročilo veliko reakcijo:

L. Mojsov sprejel zastopnike manjšin

Mojsov poudaril podporo Jugoslavije Slovcem in Hrvatom.

Zadnji ponedeljek, tam pred tridnevnim državnim obiskom zveznega kanclerja Sinowatza v Beogradu in Zagrebu, je zunanji minister SFRJ Lazar Mojsov sprejel zastopnike koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov. Kot piše v skupnem komuniqueju, so predstavniki slovenske in hrvaške manjšine jugoslovanskega zunanjega ministra seznanili z aktualnim položajem in s problemi njihovega razvoja v Avstriji. Izpostavili so nekatere konkretne probleme, s katerimi se soočajo pri uresničevanju svojih pravic na osnovi člena 7 ADP, in so v tej zvezi izrazili svoje nezadovoljstvo s

sedanjim stanjem pri izpolnjevanju teh obvez s strani Avstrije. Lazar Mojsov je potrdil pomen, ki ga daje SFRJ Jugoslavija popolni realizaciji člena 7 ADP in je poudaril polno podporo Jugoslavije borbi slovenske in hrvaške manjšine za popolno uresničitev svojih pravic. Na srečanju je bilo izraženo pričakovanje, da se bo dialog avstrijske zvezne vlade s predstavniki slovenske in hrvaške manjšine nadaljeval in intenziviral, ker je v tem najbolj konstruktivna pot za reševanje vprašanj, ki so pomembna za položaj slovenske in hrvaške manjšine v Avstriji.

Obisk koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov je sprožil pri kanclerju Sinowatzu in avstrijskih časnikarjih veliko reakcijo: Sinowatz je izrazil v pogovoru z Milko Planinc svoje nezadovoljstvo nad komuniquejem. Predvsem ga je motila izjava o „polni podpori Jugoslavije v borbi slovenske in hrvaške manjšine za popolno uresničitev svojih pravic“.

Po sprejemu pri Mojsovu je delegacija Slovencev in Hrvatov obiskala tudi zvezno konferenco SZDL, kjer je sekretarja predsedstva Nenada Buccina pravtako seznanila o aktualnih problemih manjšin v Avstriji.

Včeraj je sprejel na Dunaju zvezni predsednik Mock zastopnike Narodnega sveta koroških Slovencev. Intenzivni pogovori so tekli o aktualnih vprašanjih slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

Zastopniki NSKS in pa tudi zvezni predsednik Mock so se izrekli za boljši dialog med avstrijsko vlado, strankami in zastopniki manjšine. V tej zvezi so se dogovorili za terminski koledar pogovorov.

Pri pogajanjih sta bila s strani ÖVP še navzoča poslanca Ermacora in Deutschmann, s strani NSKS predsedni dr. Grilc ter člani predsedstva Domej, Wedenig, Smolle in Vovk.

Danes bo delegacijo sprejela dunajska ambasadorica ZDA Helene von Damm (več bo mo poročali v naslednji številki NT).

Tednikov komentar

PIŠE JOŽE WAKOUNIG

Prusi so pravili, da se Balkan začne na Dunaju. Dunajčani sami so to trditev seveda podrli; dejali so, da se začne Balkan na Rennwegu v tretjem dunajskem okraju. (Rennweg je tudi zanesljiva pot proti dunajskemu centralnemu pokopališču).

O nepretrganih zvezah Dunaja z Balkanom pričajo številne postojanke balkanskih narodov v tem mestu; še danes se pogosto

Balkan je vsekakor narodnostno najbolj pisani konec Evrope. (Morda ravno v tem drži v malem trditev, da se Balkan začne na Dunaju.) Biti narodna manjšina v sodobnih balkanskih državah, ki se imajo za enonarodne družine, ni prav nič prijetno. To velja za družbenopolitično tako različne stvar, kakor so Turčija, Bolgarija, Grčija in tudi Albanija. Grčija ne prizna nobene manjšine razen zasovražene turške (verjetno iz strahu pred Turki), v Turčiji —

Rodovitna njiva številnih nasprotij

krat zazdi, kakor bi nekateri balkanski narodi videli v Dunaju — pa brez zamere — neko tajno središče, mesto, v katerem se bolj kakor kjerkoli drugod uresničujejo vse sanje tega skromnega zemeljskega bivanja. Videti Dunaj in potem umreti, bi lahko nekoliko obrnjeno rekli. Turki, ki so dali Balkanu ime in še marsikaj drugega, so dvakrat prihrumeli pred Dunaj, da bi ga zavzeli, pa se jim ni dalo.

Balkanu sta vtisnila svoj pečat krščanski Bizanc in islamska Turčija. Bistvena nasprotja v tem kotu Evrope črpajo svoje korenine iz te dvojnosti. Za naslednici bizantinske države, ki se je imela za univerzalistično, vseobsegajočo skupnost, pa sta se šteli carska Rusija in sultanova Turčija. Trditev o Moskvi kot tretjem Rimu z vsemi posledicami vred ni koj tako iz trte izvita.

če smemo tako reči — uživajo Grki nekatere privilegije, Bolgarija ne prizna nobene manjšine, albanske razmere tudi niso naklonjene nobeni manjšinski skupnosti (Makedonci, Grki, Vlasi, Romi).

Zgodovinski razvoj je nasul Makedoncem bridkosti na kupe. V Jugoslaviji so si izbojevali priznanje, da so svoj narod, in s tem lastno republiko. V Albaniji so izpostavljeni neprenehnim težavam, Bolgarija jih sploh ne prizna, za grške oblasti so tudi samo Grki, ki slučajno govorijo neko slovensko narečje. Sedanja grška vlada, ki jo vodi socialist Andreas Papandreu, jim je celo prepovedala študij v jugoslovanskem Skopju.

Zares, na Balkanu še vedno zorijo najlepša nasprotja, neodvisno od tega, katero seme oblastniki sejejo.

Sinowatz proti ločenim šolam

Kancler za čimprejšnje razgovore s koroškimi Slovenci

„Haiderjev predlog glede ločenih šol ni pameten. Mnenja sem, da naj ne spreminjamo obstoječe manjšinsko šolske ureditve“. To je rekel zvezni kancler Sinowatz — na vprašanje zastopnika NT — v pogovoru z avstrijskimi časnikarji ob priliki svojega tridnevnega državnega obiska v Beogradu in Zagrebu. Sinowatz je tudi poudaril, da hoče čimprej sprejeti zastopnike koroških Slovencev in se z njimi meniti o odprtih vprašanjih

Cilj avstrijske manjšinske politike je asimilacija

Pred nedavnim je Inštitut za narodnostna vprašanja v Ljubljani organiziral pogovor, na katerem so spregovorili član predsedstva NSKS dipl. trg. Janko Urank, predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser in direktor Znanstvenega inštituta v Celovcu dr. Avguštin Malle na temo „Koroški Slovenci na začetku leta 1984“.

Nujno je, da sta obe osrednji politični organizaciji koroških Slovencev enotni pri temeljnih političnih vprašanjih, je poudaril član predsedstva NSKS Janko Urank, in se zavzel za tesnejše gospodarske vezi preko meje. Nadalje je spregovoril o novem pritisku na dvojezično šolo, predvsem o predlogu FPÖ, da bi uvedli takolimenovane središčne šole. Manjšina se je znašla med dvema vladama, zato je bilo treba novo vlado znova sezna-

niti z odprto manjšinsko problematiko je dejal Wieser. Nadalje je govoril o tem, da avstrijska manjšinska politika ni verodostojna, ker v prikriti obliki zavlačevanja teži k asimilaciji. Izhod vidi Wieser v mobilizaciji vseh manjšinskih in demokratskih sil v Avstriji in zunaj nje. Pri tem je omenil tudi podporo matičnega naroda in nadaljnji razvoj gospodarskega sodelovanja v obmejnem prostoru.

Dr. Avguštin Malle pa je orisal celotni pritisk, katerega cilj je izločevanje slovenščine iz šolskega sistema. Manjšina naj bi odgovorila z večjo stopnjo samoorganiziranosti.

SZI v Celovcu in Inštitu za narodnostna vprašanja v Ljubljani bosta v igri posvetila šolski problematiki posebno posvetovanje.

Mladi socialisti odklanjajo reformo manjšinskega šolstva

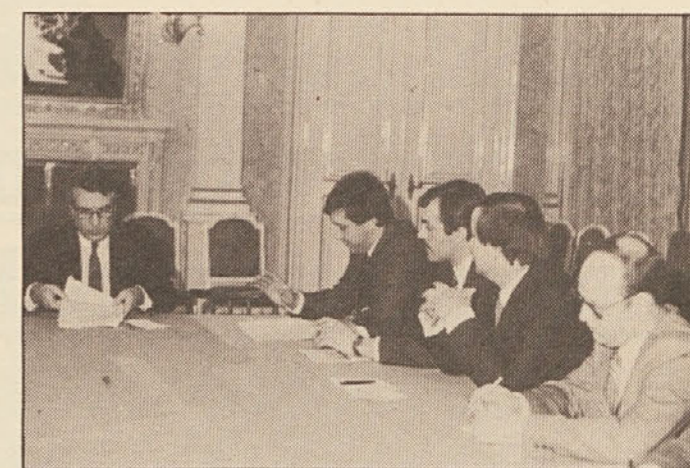
Socialistična mladina je pretekli torek predstavila svoj delovni koncept za leto 1984. Koncept obsega osem glavnih težišč, za katera se hoče zavzeti socialistična mladina v tem letu, pod vodstvom Petra Kaiserja. Kaiser je ob tej priložnosti dejal, da hoče socialistična mladina mdr. nadaljevati diskusijo o šolski reformi. Poleg tega je poudaril, da odločno odklanja spremembo zakonov o manjšinskem šolstvu, za katero se zavzemata KHD in svobodnjaški deželni svetnik Haider.

Blekanov Nuža

Zdaj pa vem, zakaj so Jugoslovani odpovedali olimpijado v Sarajevu! Rusi so namreč prijavi 5 milijonov biatloncev. To so tisti smučarji, ki nosijo s seboj puške.

Iz Beograda in Zagreba poroča Janko Kulmesch

Delegacija koroških Slovencev pri ministru Zilku

Zilk: „Do junija pet razgovorov o šolstvu in kulturi“

Razgovor med prosvetnim ministrom Zilkom in 30-člansko delegacijo obeh osrednjih organizacij (vodila sta jo dr. Grilc in dipl. inž. Wieser) je „prinesel nekaj napredkov“, tako dr. Grilc. Minister Zilk je obljubil, da bo do junija 5 razgovorov z vodji pristojnih uradov o podrobnih vprašanjih šolstva in kulture — m. dr. tudi o vprašanju dvojezične trgovske akademije.

O gonji FPÖ in KHD proti obstoječi ureditvi manjšinskega šolstva je bil Zilk zelo neinformiran. Minister je obljubil, da bo k tej zadevi zavzel stališče junija 1984, ko bo v Domu v Tinjah predaval o dvojezičnem šolstvu.

Sprva Zilk ni hotel sprejeti vseh 30 članov slovenske delegacije in je nato začel z razgovorom „pod protestom“ (Slovenci smo namreč vztrajali pri tem, da sodelujejo pri razgovoru vsi člani naše delegacije). Konec koncev pa se je ministru „jeza“ docela polegla: če bereš Kronen Zeitung, ki je glede razgovora pisala, da se je Zilk zelo pohvalno izrazil o slovenski delegaciji, potem nastane vtis, da je moral Zilk svoj prvotni „protest“ obžalovati.

Razgovora s Zilkom so se udeležili tudi nekateri slovenski občinski odborniki, med njimi tudi pliberški podžupan Fric Kumer in vodja pliberške frakcije EL Mir-

Občinska odbornika Kumer in Kert (EL Pliberk) sta ministra Zilka informirala o napadih KHD in FPÖ na dvojezično šolstvo.

ko Kert. Kumer in Kert sta Zilka zelo jasno konfrontirala z napadi KHD in FPÖ na dvojezične učitelje ter na naše šolstvo. V ostalem so Slovenci ponovno protestirali proti načinu imenovanja nadzornika za manjšinsko šolstvo, med tem ko je Zilk potrdil, da bo dvor. svet. Inzko postal vodja manjšinskošolskega oddelka ter da bo Tomi Ogris naslednik Wiegeleta v funkciji nadzornika.

Predsednica M. Planinc je sprejela v Beogradu kanclerja Sinowatza (APA)

Koroški Slovenci in gradiščanski Hrvatje informirali zunanjega ministra Jugoslavije

Zunanji minister SFRJ Mojsov (v sredi) med koroškimi Slovenci in gradiščanskimi Hrvatji.

V ponedeljek, 23. januarja, dan pred obiskom avstrijskega kanclerja v Jugoslaviji, je zvezni sekretar za zunanje zadeve Lazar Mojsov sprejel v Beogradu delegacijo koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov. Predstavniki slovenske in hrvaške manjšine so zveznega sekretarja seznanili s sedanjim nezadovoljivim položajem in problemi, ki se nanašajo na razvoj obeh manjšin in pri tem opozorili na vrsto konkretnih vprašanj, ki jih Avstrija še ni rešila, čeprav je s členom 7 avstrijske državne pogodbe prevzela jasno določene obveznosti.

Kljub številnim razgovorom z oblastmi na raznih ravneh — takih je bilo v zadnjih štirih letih nad dvajset — in množici vlog osrednjih organizacij, kot so poudarili zastopniki koroških Slovencev, ni beležiti koraka naprej — glede dvojezičnosti v javnih vrtcih, dvojezične trgovske akademije, razširivne slovenske oddaj v radiu in TV, manjšina prihaja le pod še večji pritisk, z nadaljevanjem političnih procesov in z nevarnostjo, da bodo nemškonaacionalni krogi uspeli z zahtevo po geto šolah za Slovence. Politika malih korakov manjšini ni prinesla rezultatov, zato da je bilo potrebno vladno stran soočiti z odločnostjo narodne skupnosti, da s protestno akcijo, kot je bila izvedena v zadevi manjšinskošolskega nadzornika, opozori na potrebo po resnih

pogovorih.

Zastopniki gradiščanskih Hrvatov so v pogovoru z Mojsovom dejali, da avstrijska vlada z njimi niti pogovorov ni pripravljena voditi in da stalno izigrava tiste, ki se zavzemajo za obstoj narodne skupnosti z onimi, ki zagovarjajo asimilacijo.

Zvezni sekretar je potrdil pomen, ki ga Jugoslavija pripisuje popolni uresničitvi omenjenega člana državne pogodbe ter poudaril polno podporo Jugoslavije boju slovenske in hrvaške manjšine za celovito uresničitev njihovih pravic.

Poudaril je še, da vidi v razvoju prijateljskih odnosov in dobrega sosedskega sodelovanja z Avstrijo možnost tudi za rešitev njihovih problemov.

V poročilu za tisk, ki je bilo

objavljeno po sprejemu, je povedano, da so sogovorniki izrazili pričakovanje, da se bo nadaljeval in okrepljen dialog med avstrijsko zvezno vlado ter predstavniki slovenske in hrvaške manjšine, ker je to najboljši način za rešitev problemov, ki so pomembni za položaj slovenske in hrvaške narodnostne manjšine v Avstriji.

Sprejema pri zveznem sekretarju za zunanje zadeve SFRJ so se udeležili dr. Matjež Grilc, predsednik, in Franc Wedenig, tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev, dipl. inž. Feliks Wieser, predsednik, in dr. Marjan Sturm, poslevodeči tajnik Zveze slovenskih organizacij na Koroškem in Demeter Karal, Franjo Perušič in Mirko Berlakovič kot zastopniki osrednjih društev gradiščanskih Hrvatov. Kot sodelavca zveznega sekretariata sta prisostvovala pogovoru tudi Milan Ribica, prejšnji svetnik ambasade SFRJ na Dunaju in Alfonz Naberžnik, prejšnji konzul SFRJ v Celovcu ter Štefan Cigoj kot zastopnik SZDL Slovenije.

Enotna delegacija slovenske in hrvaške narodne skupnosti v Avstriji je v Beogradu imela informativni pogovor tudi s sekretarjem zvezne konference SZDL Jugoslavije Nenadom Bučinom.

Zibel je Poldeju Kasslu, bilčovskemu župniku in boroveljskemu dekanu stekla 1. 9. 1983 pri Kuhlingu v Štriholčah. Ljudsko šolo je obiskoval v Želinjah in Trušnjah, eno leto pa glavno šolo v Velikovicu. Leta 1953 je šel na Plešivec, kjer je leta 1958 maturiral, jesen istega leta je vstopil v celovško bogoslovje in pel julija 1958 novo mašo. Ponoči pred novo mašo so nestrpneži podrli skoraj vse mlajše in uničili pozdravne napise. Prvo njegovo kaplansko mesto je bilo v Železni Kapli, od koder je po enem letu prišel v Šmihel. Po treh letih je prišel v Dobro vas in spet po treh letih je odšel v Št. Jakob, kjer je bil dve leti kaplan. 1. septembra 1968 je prevzel bilčovsko faro. Junija leta 1981 je bil postavljen za dekana boroveljske dekanije.

Naš tednik: Gospod dekan, vi ste sedaj že nad petnajst let župnik v Bilčovsu. Je to dolga doba župnikovanja v eni fari?

Kassl: Da, je že tisti čas ko je treba malo premišljevanja, kako bi se premaknil, če hočeš še kam iti, ne da bi dejansko nameraval iti.

Naš tednik: Kam pa nameravate iti?

Kassl: Kakor bodo farne razpisane in kakor bo bolj kazalo za dekanijo in kot zastopnik Slovencev pri škofijskih uradih imam precej oči tudi še dvojezično ozemlje.

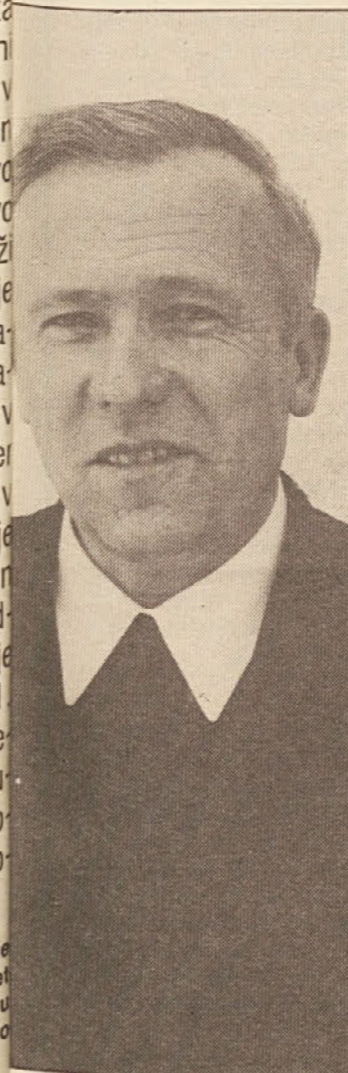
Naš tednik: Vi ste od junija leta 1981 dekan boroveljske dekanije in na tem mestu ste nasledili prelata Ale

N A Š

G O S T

Od 1. 12. 1983 je dekan Poldej Kassl zastopnik slovenskih vernikov pri škofu. Z njim se je pogovarjal Franc Wakounig.

„Hočem biti med ljudmi“!

ša Zechnerja. Od 1. 12. 1983 ste zastopnik slovenskih vernikov pri škofu in škofijskih uradih, kjer ste nasledili msgr. dr. Janka Hornböcka. Vi ste sedaj v dveh važnih funkcijah. Boroveljska dekanija je dvojezična s pretežno slovenskim deležem prebivalstva. V Borovljah samih, kjer je veliko slovenskih vernikov, pa ima kaplan ponekod (Doli, Borovlje) težave zaradi dvojezičnega bogoslužja. Kdo naj sedaj štiti kaplana pred napadi?

Kassl: Najprej je to župnikova naloga, potem sem jaz

dolžan ga štiti in dal sem mu podporo ter mu jo bom še dal. Sedaj še toliko bolj, odkar se čutim odgovornega za naše ljudi, ker vidim, da je tisti očenaš minimum in bi moralo pri božjih službah biti več slovenskega kot dejansko je. Poznam veliko ljudi, ki doma molijo slovensko in to je pri birmi v Podljubelju omenil tudi škof pri moljenju očenaša, ko je dejal: „V jeziku, v katerem ste najprej molili, bomo zdaj molili“. V tretji instanci je škof dolžan štiti svoje ljudi, kjerkoli so.

Naš tednik: Koroška sinoda je vzbudila veliko upanja, a sedaj kaže, da ni povsod uspela. Nemščina si je osvojila in utrdila svoje mesto v dvojezičnih farah, slovenščina pa po farah bolj in bolj stopa v ozadje. Tu imamo dosti primerov.

Kassl: Po sinodi se je v višjih gremijih, na primer v škofijskem svetu in pri dekanijah srečanjih stvar za slovenščino zboljšala, čeprav slovenščina še ni povsem enakopravna. A v obrobni farah se nič ni spremenilo v prid slovenščine. Pred kratkim mi je nekdo iz Želinj dejal: „Mi od sinode nič nismo čutili!“. In takih far je dosti. Sinoda je že veliko prinesla in njen duh prodira od zgoraj navzdol. V obrobne fare, ki najbolj potrebujejo zaščito, je ta voda še premalo proniknila in precej se je izgubilo v pesku. V bodoče nas čakajo velike naloge, to je vprašanje nameščanja župnikov. In tu mislim na te omenjene fare, da tja pride župnik, ki zna naš jezik in ga tudi ljubi in da so v dvojezičnih dekanijah, ki jih sinoda našteva, tudi dvojezični dekani, ki ljubijo svoj narod in jezik. To je zame zelo važno vprašanje, prav tako tudi to, da bi naši ljudje imeli redno možnost

spovedovanja v svojem jeziku in petje ter doživljanje liturgije.

Naš tednik: Po eni strani pesti vso škofijo pomanjkanje duhovnikov, po drugi pa se zadnje čase bolj in bolj zgoščajo vesti, da hoče škof slovenske duhovnike pošiljati v nemške predele Koroške. Če bi naj namesto njih prišli v dvojezične fare nemški duhovniki, se še ni zvedelo. Vse to bi bilo hudo ogrožanje naše narodne identitete; in kaj boste vi in slovenski cerkveni gremiji proti temu ukrenili?

Kassl: V celi škofiji je premalo duhovniškega naraščanja, mogoče je v nemških farah potreba po duhovnikih še večja. A tudi pri nas je velika in v petih, šestih letih bo še večja. Za ta namen vem in med drugim je moja naloga, da zastavim besedo in posredujem naše mnenje škofu, da pusti naše duhovnike na dvojezičnem ozemlju. Ne morem si predstavljati, da bi nemški duhovniki prišli v naše fare, a drugega zaključka ni. Pri nas je velika potreba po duhovnikih. Spet in spet ljudje tožijo, da ob velikih praznikih pride na primer tuj spovednik in izkaže se, da je dejansko tuj, takšen, ki ni znal slovensko. Na dvojezičnem ozemlju potrebujemo vse naše duhovnike. Nemški duhovnik bi spremenil jezikovno sliko fare in to je raznarodovanje. Nemoj obvlada jezika in bi tako ne mogel biti pravičen. O vsem tem vprašanju bomo še razpravljali in je zame resen problem.

Naš tednik: Sedanje dvojezično šolstvo je nemškonaacionalnim krogom hud trn v peti in že so zagnali proti njemu gonjo z namenom, namesto skupnih šol vzpostavili geto-šole za slovenske

otroke. Ta nameravana ureditev bi usekala po slovenskem verouku in bi tudi na župnijski ravni razklala vernike, posebno otroke in mladino.

Kassl: Geto-šole so ena največjih nevarnosti za naš življenjski in temu se moramo vsi, kar nas je, postaviti nasproti. Vse naše organizacije, tudi cerkvene in vsi naši gremiji! Tu ni noben gremij izvzet! To mora biti mnogo širše kot samo zastopstvo slovenskih vernikov. Getoizacija šol oz. slovenskih otrok bi zame bila še hujša kot sprememba tedanje šolske ureditve leta 1958. Glejte, sedaj je treba otroka k slovenskemu pouku prijaviti in ga od verouka objaviti. Priti pa bi morali kot pri verouku tudi pri slovenščini do sistema odjave. Še boljše pa bi bilo, če bi vpegljali stanje pred letom 1958, a to je trenutno nerealno. Slovenci bi morali bolj agirati kot sedaj pri zadnji akciji v vprašanju okrajnega šolskega nadzornika za dvojezično šolstvo.

Naš tednik: Gospod dekan, za konec morda še nakažete vaše naloge in načrte kot zastopnik slovenskih vernikov pri škofu.

Kassl: Moja naloga je, da imam uho in srce pri naših ljudeh in na škofiji. Da mnenje škofa in škofijskih uradov posredujem našim gremijem in mnenje naših gremijev, tu posebno mislim na SPÖ in druge ustanove, posredujem na škofijo. Tako bi v nekaj besedah razumel to mojo funkcijo. Posebno pa so mi pri srcu želje tistih, ki so na robu narodovega telesa. Da njih ne pozabimo! Ker bo potrebno, prilično ali neprilično, bom zastavil svojo besedo in moj namen je, se z ljudmi pogovarjati.

Tudi v Rožeku proračun sklenjen soglasno

Povod za prvo sejo je bilo sklepanje o vložitvi preziva ter ljudska iniciativa (70 podpisov) za ukinitve gradbenega dela pri hali tvrde Kaiser. Kaiser namreč namerava sušiti kurji gnoj in tako spraviti na trg manjkajoče gnojilo.

Drugi povod pa je bil ta, da strokovnjak ni bil v stanju podati strokovno poročilo, če bo zrak za sosede znosni ali ne. Tako je gradbena komisija (župan) začasno prekinila gradbo.

Na drugi seji je občinski svet sklepal o letnem proračunu 1984, ki je bil nazadnje tudi soglasno sprejet in znaša več kot 8,5 mil. šilingov, ter je izenačen.

Kakor skoraj na vsaki seji, je tudi tokrat predsednik kontrolnega odbora Ludvik Lesjak (EL) podal blagajniško poročilo in je stavil razna vprašanja županu in ga prosil za pojasnilo. Župan je tej želji ustregel in Lesjak se je potem zahvalil vodji blagajne gospe Rauter, katera je vestno in v redu izvrševala posle.

Po raznih poročilih župana, kot npr. nabava vsestranskega vozila (UNIMOG), so se zahvalile vse frakcije za sorazmerno uspešno delo v letu 1983, frakcijski vodja EL je v svojem pregledu za leto 1983 nakazal še tiste negativne točke, ki si jih občina v bodoče gotovo ne more ali ne sme več privoščiti nasproti slovenski dejavnosti v občini kot se je to n. pr. pri otvoritvi otroškega vrtca jeseni 83 zgodilo. Po nakupu nekdanjega sodišča in restavraciji te stavbe z denarjem vseh občanov, je občina spravila pod streho otroški vrtec in žandarmerijo; ob otvoritvi pa je prezrla, da deluje v občini tudi kulturno društvo. Ko je deželni glavar Wagner v svojem govoru pohvalil vse v občini delujoče kulturnike, je bil ali napačno informiran ali pa nas je spet enkrat prezrl.

Poleti je bil občinski nogometni turnir raznih društev, katerega se je udeležilo tudi naše kulturno društvo „Peter Markovič“, s takšnim uspehom, da so padale nekulturne psovke in bi želeli malo več športnega duha za prihodnje srečanje. Poseben odbor, ki je pripravljaval slavnost ob priliki rožeškega sejma je povabil naše društvo k sodelovanju. Na razgovoru za potek sejma pa so Slovence postavili pred vrata. Nato je uradni občinski list pisal o polnem uspehu te prireditve.

V upanju, da se takšne dogodivščine ne bodo ponovile, je voščil frakcijski vodja Ludvik Lesjak v imenu EL županu ter vsem občinskim odbornikom srečno novo leto, županu pa razen tega podaril koledar „Dvojezična Koroška“, kateri naj bi ga v pravem duhu spremljal skozi leto 1984.

Št. Primož: Poslovili smo se od Lazarjevega očeta

Preteklo soboto je spremila ogromna množica ljudi v Št. Primožu Lazarjevega očeta k zadnjemu počitku. Po daljši težki bolezni nas je zapustil narodno zavedni Lazarjev oče, katerega smo poznali tudi kot zvestega očeta in vzglednega kmeta.

Andrej Polcer se je rodil 30. 11. 1904 pri Lazarju in že zgodaj zgubil očeta. Tako je kot 19-letni mladinec prevzel domače posestvo in skupaj z zvesto ženo, ki je prišla 1933 s Šturmove, pd. Tomanove kmetije iz Svinče vasi, zgradil v krogu srečne družine vzgleden dom in vzgledno kmetijo. Skupno z ženo sta otroka vzgajala v zavednem narodnem duhu. Seme, ki sta ga vložila v otroke, je obrodilo bogate sadove, saj so vsi aktivno vključeni v kulturno delo v domači občini, sin Andrej pa zastopa Slovence v občini kot občinski odbornik.

Življenjsko pot Andreja Polcerja je še enkrat obudil pri maši zadušnici domači župnik Krištof, ki je ob asistenci gospodov Zergoja in Bruneca opravil žalne obrede. Posebno je poudaril lju-

bezen Lazarjevega očeta do rodne grude, saj je rajni vsako nedeljo po maši zavil med polja, kjer je z ljubeznijo spremljal rast zemeljskih sadov. Ob odprtem grobu se je od rajnega poslovil moški zbor s pesmijo „Polje, kdo bo tebe ljubil“, mešani zbor pa se je poslovil z „Lipo“. V občutenih besedah je spregovoril v imenu slovenskih organizacij predsednik ZKP Janez Wutte Luc, ki je dejal, da je bil rajni vedno zvest svojemu narodu, posebno še v najtemnejših časih naše zgodovine. Po vojni pa je bil med tistimi, ki so polgali temelje za samostojni politični nastop. Narodni svet je na pogrebu zastopal član predsedstva dipl. trg. Janko Urank. Težko prizadeti družini izrekamo naše iskreno sožalje.

Obvestilo bivšim slovenskim izseljencem

Iz vrst svojih članov je Zveza slovenskih izseljencev že večkrat prejela pritožbe, da so oblasti (navadno preko žandarmerije) zahtevale izročitev Izkaznice za žrtve (Opferausweis), ki so jo prejeli kot žrtve fašizma. Zanimali smo se na pristojnem mestu na Dunaju in prejeli naslednje pojasnilo:

Izkaznica za žrtve (Opferausweis) je enako kot Uradno potrdilo (Amtsbescheinigung) osebni dokument, ki ga na podlagi zakona o oskrbi žrtev (Opferfürsorgegesetz-OFG) pod določenimi pogoji dobijo osebe, ki veljajo za žrtve boja za svobodno demokratično Avstrijo. V ta krog spadajo osebe, ki so se aktivno borile proti nacifašizmu oziroma bile preganjane zaradi svojega političnega prepričanja ali svoje narodne pripadnosti — torej tudi bivši

slovenski izseljenci. Ob smrti imetnika oblast lahko zahteva vrnitev tega dokumenta. Vendar imajo ožji svojci tudi v tem primeru pravico, da dokument obdržijo, samo mora biti poprejš uradno razveljavljen, bodisi z ustreznim pritiskom ali s preluknjanjem.

Ob tej priložnosti opozarjamo, da izseljenci, ki še nimajo Izkaznice za žrtve (Opferausweis), še vedno lahko zaprosijo za izstavitev, in sicer na uradu koroške deželne vlade, oddelek za oskrbo žrtev (Opferfürsorge), kjer bodo dobili tudi potrebne tiskovine in ustrezna pojasnila. Sicer pa se v tej zadevi kot v vseh drugih vprašanjih lahko obrnejo tudi na Zvezo slovenskih izseljencev ali na Zvezo koroških partizanov v Celovcu, Gasometergasse 10.

Urank Kati, pd. Buhovnikova mama v Nagelčah je praznovala 10. 2. 1984 svojo 60-letnico. K temu jubileju ji prav prisrčno čestitamo!

V Podrojah pri Globasnici praznuje Franc Sadovnik svojo 70. obletnico in mu k visokemu jubileju iskreno čestitamo.

Franc Ogris v Kotmari vasi obhaja te dni svoj 86. obletnico. Prav prisrčno čestitamo!

52. obletnico obhaja Franc Čarf, Mežnar na Brnci. Čestitkam se pridružuje tudi Naš tednik in želi slavljenju še na mnoga leta.

Na Obirskem je srečal Abrahamo Jožef Karničar, pd. Gregejev Pepi. Slavljenju iskreno čestitamo.

Svojo 60. obletnico obhaja Boštjan Božič, pd. Štruglov oče na Obirskem. Slavljenju veljajo iskrene čestitke.

Na innsbruški univerzi je 20. januarja spondiral za magistra prava Branko Perč iz Rinkol. Mlademu magistru čestitamo.

Pred kratkim je obhajal 50-letnico dr. Milan Sienčnik, živinozdravnik v Dobrli vasi. Ob srečanju z Abrahamom slavljenju prav iskreno čestitamo.

Rute: Boštej Malle - 60 let

Pretekli četrtek je praznoval na Rutah pri Št. Janžu dolgoletni slovenski občinski odbornik Boštej Malle, pd. Činkovc svoj god in 60-letnico življenja. Vrlemu jubilarantu želimo še mnogo zdravja, in da se bo še dolga leta lahko oziral na Rožane in Gorjance ob njegovem vznožju. Naneslo pa je, da so se šli na večer sanka na Rutah tudi uslužbenici Mohorjeve in tako lahko izrazili dobre želje godovniku. Preden so se vrnili ob luninem svitu v dolino, so se dobro odžejali in okrepčali.

Svatne pri Št. Jakobu: slovo od Jožefa Serajnika

Velika množica pogrebcev se je v torek minulega tedna zbrala na šentjakobskem pokopališču in se poslovila od Jožefa Serajnika, gospodarja slovite domačije v Svatnah — ki o njej pripoveduje zgodovinska povest o „Miklovi Zali“.

Nad pol poletja je ralni Jozej upravljal in ohranjal dom in podedovano posestvo. Gotovo mu je začetno petletno šolanje pri šolskih sestrah v Št. Petru med prvo svetovno vojno dalo obilo zdravih napotkov, da je v zglednem spoštovanju domačnosti doraščal in postal zvest steber poklicu, domu in narodu. Kot starejši sin v vrsti bratov in sester je ob rani izgubi očeta zgodaj moral prevzeti brige

za dom in shajanje! Prožne in živahne narave se je znašel vzlic težavam povojnih let skozi danosti, ki jih je tedaj zaostri la še splošna kriza, ter znal poleg vsakdanjega dela na gruntu v okviru izobraževalnega društva dobiti smisel in vsebino svojemu življenju! Pristopil je z veseljem k pevskemu društvu, pomagal kot odbornik pri posojilnici in blagovni zadrugi skozi vrsto let. Svojo široko razgledanost pa si je pridno pridobil po knjigah. Rad je prisedel k omizju vaščanov in sovrstnikov in se v prostem pomenku prijetno razživel.

Hočemo mu ohraniti hvalen spomin — ženi in otrokom iskreno sožalje.

Borovlje: dekanijski dan

V nedeljo, 22. januarja, je boroveljska dekanija imela svoj dan. Namen dekanijskih dnevov je, da se župnijski svétniki srečajo, izmenjajo izkušnje in da vzajemno iščejo poti ter možnosti za čim globlje in iskrenejše skupno in versko življenje v posameznih župnijah dekanijskih. Boroveljski dekanijski dan je vodil dekan Poldej Kassl, župnik Rihard Kogler, župnik pri Mariji na Zilji pa je imel tehten referat o delovanju župnijskih svetov. Predava-

telj je nanizal vrsto delovnih področij, kot socialno, pastoralno, mladinsko in druga, ki jih je treba v farnem življenju enakopravno upoštevati.

Po končanih razgovorih je popoldan bila v boroveljski farni cerkvi maša, ki ji gre naziv ekumenska, saj so jo oblikovali slovenski in nemški cerkveni zbori in je bilo bogoslužje dvojezično.

Dekanijski dan je bil vzorno dvojezičen, in prav tu so napredki kar razveseljivi in pozitivni.

Šmihel: poljski večer

Vzajemnost s poljskim demokratičnim gibanjem Solidarnošč ter veselje nad dejstvom, da je dobil Nobelovo nagrado za mir Slovan, poljski delavec Lech Walesa, je Katoliško prosvetno društvo v Šmihelu izrazilo z razstavo lepakov, ki so zanimive priče gibanja Solidarnošči.

Udeleženci otvoritve razstave so bili posebej veseli poljske družine Burdzi, ki je privedev s petjem in poljsko glasbo sooblikovala. G. Julijan Burdzi je glasbeni učitelj v šmihelski glasbeni šoli. Njegova žena, ga. Halina, je zapela solospesve skladateljev S. Moniuszka ter F. Chopina, hčerke Božena, Elizabeta in Renata so igrale skladbe istih skladateljev na klavir in violino. Dva značilna dokumenta sta tolmačila položaj poljskega naroda v zgodovini in sedanjosti. Prvi je pismo F. Engelsa K. Marxu leta 1850, v katerem med drugim pravi, da je treba „na zahodu odrezati Poljakom kolikor je mogoče... jih pustiti pridelovati, jih pošiljati v ogenj, jim odjesti zemljo... in se v primeru, da se Rusi zgamejo, z njimi združiti in prisiliti Poljake, da odnehajo“. Drugi pa je govor papeža Janeza Pavla II. v Oswiecimu (Auschwitz), v katerem je menil, ali se more še kdo čuditi, da je papež, ki prihaja iz škofije, na katere ozemlju je oswiecimsko taborišče, začel prvo encikliko svojega pontifikata z besedama: Redemptor hominis (človekov odrešenik), in na drugem mestu: „Nikoli se en

narod ne more razvijati na račun drugega, tako da ga zavaruje, podjarmlja, izkorišča, iztreblja.“

Med 2. svetovno vojno je namreč izgubilo življenje 5 milijonov Poljakov, eno petino naroda.

Lepaki so priče nekega gibanja, in obiskovalec razstave naj ne bi šel mimo njih površno ali z neko bežno radovednostjo, je menil Janko Merkač, ki je rastavo otvoril, temveč naj bi jih dojemal kot vprašanje nase. Kajti gibanje, o katerem lepaki pričajo, ni omejeno na Poljsko. Tudi mi smo prizadeti. Od nas je odvisno, da znamenje Solidarnošči razumemo, od našega poguma je odvisno, ali se v to gibanje vključimo ter besedo solidarnost vzajemnost in sorodne besede, kot sta svoboda in človekove pravice, v naših dneh uresničujemo.

28. januarja 1984 bomo obhajali 100-letnico rojstva velikega komponista iz Rožne doline Franca Rauterja. O njegovem življenjskem delu in ustvarjanju bomo poročali v naslednji številki NT.

HOTEL · TEXTIL ·
FROTTERWARENGROSSHANDEL
W. GERHOLD

Edling 35
9072 Ludmannsdorf
☎ (0 42 28) 27 33

Bade-, Liege- und Handtücher mit oder ohne Namenseinwebung!
Bettwäsche, Tischwäsche, Deckservietten, Geschirrtücher, Steppdecken, Flachbetten, Daunendecken und Kopfpolster.

Vaš
Svetovalecnt
naš tedenOd leta 1984
naprej več dopusta

S 1. januarjem 1984 je veljavni nov zakon o dopustu. Bistvena vsebina tega zakona je povišanje osnovnega dopusta za vsakega delojemalca od štirih na pet tednov, ter za delojemalce, ki so pri obratu nastavljeni nad 25 let, od petih na šest tednov.

Konkretno to pomeni, da se bo od leta 1984 do leta 1986 v treh obrokih vsako leto povišal dopust za dva delovna dneva. Kot delovni dan velja pri zakonu o dopustu vsak dan, ki ni nedelja ali praznik. To pomeni, da se pri dopustu računa teden brez praznika za šest delovnih dni, tudi če delojemalec po navadi dela tedensko le pet dni.

Prazniki med tednom se ne vračunajo kot delovni dnevi.

Za leto 1984 predvideva ta zakon torej konkretno, da ima

— delojemalec, ki je pri obratu nastavljen manj kot 20 let, pravico do dopusta 26 delovnih dni

— delojemalec, ki je pri obratu nastavljen več kot 20 in manj kot 25 let, pravico do dopusta 30 delovnih dni

— delojemalec po 25 službenih letih pravico do dopusta 32 delovnih dni.

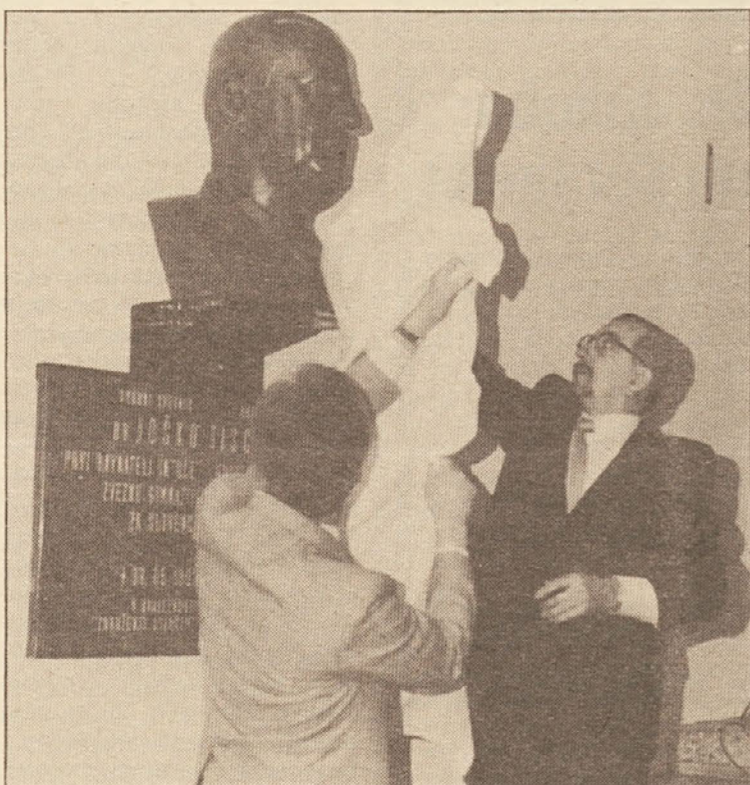
Vendar ta zakon ne upošteva vseh poklicnih skupin. Izvzeti so novinarji, hišniki, gospodinjske pomočnice, ljudje, ki opravljajo svoje delo na domu, gradbeni delavci, ter poljedelci. Za te poklicne skupine pa so veljavni posebni zakoni, ki predvidevajo izboljšanje pravnega položaja o ureditvi pravice do dopusta.

Heidi Stingler

Ob 5. obletnici Tischlerjeve smrti

Pretekli teden smo se še posebej spominjali požrtvovalnega delovanja velikega šolnika, politika in kulturnika dr. Joška Tischlerja.

V nedeljo, 22. januarja je dr. Janez Polanc daroval v Mohorjevi kapeli mašo v spomin na rajnega dr. Tischlerja, ki je bil prvi in častni predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev ter oče Slovenske gimnazije. Po maši je predsedstvo Narodnega sveta počastilo spomin dr. Tischlerja s polaganjem venca na grob v Žrelcu. Predsednik NSKS dr. Matevž Grilc je v svojem nagovoru dejal, da je bil dr. Tischler vzgled, kot človek poln idealizma in duhovne ustvarjalnosti, ter da se nam ne bo treba bati bodočnosti, če se bomo ravnali po njegovem zgledu.

Ravnatelj dr. Vosperek in dipl. trg. Janko Urank sta odkrila spominski kip dr. Tischlerju.

Združenje staršev na Slovenski gimnaziji je vabilo v ponedeljek, 23. januarja na odkritje spomenika prvemu ravnatelju dr. Tischlerju v avlo gimnazije. Pozdrav ravnatelja dr. Reginalda Vospereka je veljal poslovodečemu predsedniku deželnega šolskega sveta Karlu Kircherju, podpredsedniku deželnega šolskega sveta Hansu Lindnerju, vodji manjšinskega šolskega oddelka nadzorniku dr. Valentinu Inzku, dvornemu svetniku dr. Pavlu Apovniku ter številnim uglednim gostom iz Koroške in Socialistične republike Slovenije. Ravnatelj dr. Vosperek se je zahvalil predsedniku Združenja staršev dipl. trg. Janku Uranku, ki ima največje zasluge, da se je dr. Tischlerju

po leg živega spomenika postavil še spomenik iz kamna. Ta spomenik naj bi bil znak skromne hvaležnosti očetu Slovenske gimnazije, ki je bil vsem profesorjem zgled v vsakem oziru. Predsednik Združenja staršev dipl. trg. Janko Urank je v svojem govoru ob odkritju spomenika dejal, da je pred petimi leti šel od nas mož in nam zapustil bogato dediščino na političnem in kulturnem polju našega naroda, predvsem pa to našo gimnazijo, katere resnični oče je bil in ki nosi še vedno — in bo tudi v bodoče — kot toplo gnezdo naše dijaške mladine v največji meri rast na vsej poljani našega narodnega življenja. Urank je pozval starše, da naj zaradi tega radi zaupajo svoje otroke tej ustanovi, ki je otrok dvornega svetnika dr. Joška Tischlerja, ki ni bil le priznan politik in kulturnik, marveč tudi resnično velik in priznan šolnik in vzgojitelj, saj

STROKOVNA KMETIJSKO GOSPODINJSKA ŠOLA
zavoda šolskih sester v Št. Rupertu pri Velikovcu

SPOROČA staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje (9. šolsko leto), da sprejema za šolsko leto 1984/85 učenke v

strokovno, kmetijsko
gospodinjsko šolo!

Na šoli se poučuje v obeh deželnih jezikih. Ta šola velja tudi za politični letnik.

POGOJ ZA SPREJEM JE dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika oziroma narečja. V primeru, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v to šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom. V danih pogojih dobijo učenke državno podporo!

NAMEN ŠOLE JE učenkam poglobiti splošno izobrazbo in jim posredovati dobro podlago za poznejši uk v različnih poklicih. Uspesablija dekleta pa tudi za samostojno vodstvo gospodinjstva, ker polaga posebno važnost na spretnost v kuhanju, šivanju, ročnostih in gospodinjstvu.

Prijave so možne že sedaj vključno do konca februarja 1984 po telefonu (0 42 32) 38 96, pismene ali osebne. Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole! 9100 Völkermarkt/Velikovec, Klosterstraße 2.

je bil tudi oče dvojezične šole. Urank je dejal, da je to treba posebej še zdaj poudarjati, ko se pričinja boj nasprotnikov proti tej šoli. Ta spominski kip, ki ga je Združenje staršev poklonilo na dan 5. obletnice smrti dr. Tischlerja njemu v hvaležen spomin, naj bo tudi in predvsem opomin študirajoči mladini, da bi se z ljubeznijo oprijela dela, ki bo v prid slovenski narodni skupnosti. Profesorjem pa naj bi bil ta spomenik kašipot, da bodo mladino povedli v zrelost. Pokojni dvorni svetnik dr. Joško Tischler je imel vedno odprto srce in odprta vrata za vse. Obiskoval je v izgnanstvu svoje nasilno izseljene brate Slovence, jih podpiral in končno pripeljal nazaj v domovino. Mnogo je bilo nato po vojni narodnih delavcev, študentov in še revnih rojakov, ki so zahajali k njemu po nasvet in tolažbo — in še za pod zob se je kljub trdim časom kaj našlo. Ob vsem vzornem poklicnem delu kot profesor in obremenjen s politično-kulturnim delom je opravil levji delež priprav za Slovensko gimnazijo, preden je mogla zaživeti. Kot prvi ravnatelj šole je bil tudi njen najbolj vztrajen in neumorljiv delavec. Predsednik Združenja staršev Urank je nato še pozval vse, naj varujejo ugled šole, in to najbolj s smotrnim delom; še manj pa si naj sami odžagamo vejo, na

5. Tischlerjevo nagrado je KKZ letos podelila domači pesnici in pisateljici Milki Hartmanovi iz Libuč.

kateri sedimo z nepremišljenimi in škodljivimi dejanji, s preostriimi in pikrimi besedami, ki morijo, namesto da bi spodbujale k boljšemu delu. Dr. Tischler ni bil le učen mož, bil je moder, ker se je učil od svojih dedov in svojih rojakov. Tudi mi bomo to, če bomo sledili njegovemu zgledu, ko je nosil iz ljubezni do bližnjega, do svojih rodnihih bratov Slo-

vencev težko, včasih pretežko breme politične odgovornosti in zvestega dela že od časov pred vojno in še posebej potem, ko je ustanovil Narodni svet koroških Slovencev. S temi besedami je dipl. trg. Janko Urank izročil kip dvornega svetnika dr. Joška Tischlerja mladini in profesorjem v varstvo. Slavnost odkritja spominskega kipa je olepšal Združeni pevski zbor Slovenske gimnazije, pod vodstvom prof. Joška Kovačiča, ki je zapel mdr. tudi pesem, ki jo je dr. Tischler tako ljubil: „Sirota jaz okrog blodim“. Poleg Janje Kert je s svojim solom navdušil goste tudi dr. Janko Zerzer.

V ponedeljek zvečer je Krščanska kulturna zveza podelila v Slomškovem domu peto Tischlerjevo nagrado domači pesnici in pisateljici Milki Hartman iz Libuč. Predsednik KKZ dr. Janko Zerzer je med številnimi častnimi gosti pozdravil tudi celovškega župana Leopolda Guggenbergerja. Prisrčen pozdrav je veljal tudi vsem članom Tischlerjeve družine, ki so se udeležili tudi slovesnosti odkritja spominskega kipa na Slovenski gimnaziji. V svojem govoru je dr. Zerzer mdr. predlagal, da bi se poimenovala dvorana v Mohor-

jevi hiši, kjer se srečavamo h kulturnim in političnim sestankom in prireditvam, v Tischlerjevo dvorano, kar so gostje pozdravili z velikim aplavzom. Nadalje je dr. Zerzer dejal, da je Milka Hartman bila poleg dr. Tischlerja med prvimi, ki je naše rojake navduševala za kulturno delo in ustvarjanje. Želel ji je še krepko zdravje in pa tudi v bodoče še mnogo svežega ustvarjalnega duha.

Podpredsednik KKZ Lovro Kaselj je utemeljil podelitev Tischlerjeve nagrade Milki Hartmanovi. Dejal je, da je podeljeni naslov profesorja sicer kasno, a vendar lepo priznanje. Z nezlomljenim idealizmom je stala učiteljica slovenskih deklet Milka Hartmanova narodu ob strani. Kot odbornica Slovenske krščanske kulturne zveze je poskrbela, da so imela naša dekleta vedno možnost, da so se izobraževala. Po marljivem prebiranju pesniških zbirk, s katerimi je izpilila svoje znanje je začela tudi s pesnikovanjem. Kot domača pesnica je danes priljubljena ne le pri starejših ljudeh, ampak tudi med mladino. Nagrajenki Tischlerjeve nagrade Milki Hartman prisrčno čestita tudi uredništvo Našega tednika.

Heidi Stingler

STROKOVNA ŠOLA ZA ŽENSKÉ POKLICE zavoda
šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

OBJAVA

Po odloku Deželnega šolskega sveta je na dvojezični Strokovni šoli za ženske poklice zavoda šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

vpisovanje v

1. razred 3-letne strokovne šole za
ženske poklice in v
1-letno gospodinjsko šolo

od 13. do 29. februarja 1984.

Formularje za vpis lahko dobite že sedaj v šolski pisarni. Izpolnjene tiskovine je treba na šoli oddati najkasneje do 29. februarja 1984. Priložiti morate polletno šolsko obvestilo v originalu ali od šolskega ravnatelja potrjen prepis.

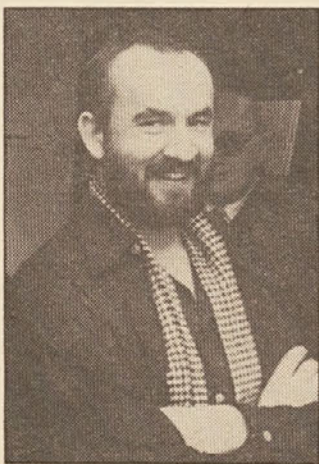
Prijave so možne osebno v šolski pisarni ali po telefonu, št. 0 52 53 - 343.

POGOJ ZA SPREJEM v oba tipa šole je uspešno opravljena 8. šolska stopnja in delno znanje slovenščine.

Za sprejem v 3. letno strokovno šolo pa je poleg tega še potreben pozitivno opravljen pedagoško-psihološki test, ki bo na šoli 6. julija. Za obisk 1-letne gospodinjske šole ta test ni potreben.

Privlačile so me že slike v cerkvi

Do 10 februarja je v Mohorjevi knjigarni še odprta razstava slik gradiščanskega Hrvata Eriha Novoszela iz Nove Gore. Novoszel, lani je končal študij likovne umetnosti na dunajski umetnostni akademiji pri prof. Hausnerju, je že na sami otvoritvi vzbudil precejšnje zanimanje in je takoj na kraju samem mogel prodati nekaj slik.

NT: Obiskovalci so nad tvojimi slikami zelo navdušeni. Kako si našel pot do slikanja?

Novoszel: Kot vsi otroci sem tudi jaz rad risal, kar ni nič posebnega. A že kmalu je postalo slikanje moj konjiček. Poleg tega sem že kot šolar imel nekaj uspehov in tako od petnajstega leta naprej imel skrito željo, da bi po maturi šel na umetnostno akademijo.

NT: Je mar kdo v družini nadarjen za slikarstvo oz. kdo je bil tvoj vzor?

Novoszel: Tu ni kaj posebnega. Zelo so me privlačile slikarice in razni stripi. K slikanju so me učitelji vzpodbujali. Če danes gledam nazaj, pa moram reči, da so slike v cerkvi name izredno vplivale. Kadar sem se v cerkvi dolgočasil, sem si ogledoval te slike in še danes jih rad gledam. V naši cerkvi so v oltarnem prostoru freske. Zelo lepe slike so bile tudi na oltarju, a jih je župnik odstranil. Te slike so bile tipično hrvaške, kajti podobne sem videl tudi na Hrvaškem. To pomeni, da so te slike prišle od tam. Čemu so jih odstranili ne vem. Namesto njih so danes na oltarju rezbarije.

NT: Kam se v slikanju nagibaš?

Novoszel: ... trenutna pestrost v tematiki in stilu je prav gotovo posledica Zagreba, kajti stvari, ki sem jih na Dunaju delal za diplomsko nalogo, tam nisem mogel nadaljevati. Zakaj, ne vem. Eden od vzrokov pa bo tudi ta, da sem človek, ki potrebuje precej časa, da se znajde v novem okolju. In Zagreb je bil zame umetnika novo okolje.

Novoszel: Kar sem povedal, je bilo važno za moj razvoj. Moj poznejši profesor na akademiji Hausner pa je bil moj najmočnejši vzor in to že v gimnaziji. Vem še, da je prof. Hausner za neko akcijo v prid Vietnamu naredil sliko, ki je visela v mojem razredu. Skušal sem ga posnemati in pozneje sem dejansko postal njegov učenec.

Kar se tiče mojega ustvarjanja, moram reči, da sem trenutno v krizi, kar je prav in tudi dobro. Na akademiji sem se ukvarjal s figuralko in aktom. Trenutno me zelo zanima narava in ustvarjati po naravi je zame zelo pomembno. Deloma pa slikam prosto in oboje se prav dobro ujema. Zmeraj pa obdržim figuralko. Opažam pa, da nimam strogega reda, da precej mešam in zaradi tega si ne upam, vsega razstaviti. Prav zaradi razstav me to nekoliko moti, ker tu velja nezapisano pravilo, da mora biti razstava zaključena enota. Slike o naravi in okolici, ki jih tu razstavljam, so nastale doma. Dva meseca sem živel doma in občutil sem veliko potrebo, da to naravo prenesem na papir.

NT: Kakšno tehniko si pri teh slikah uporabil?

Novoszel: To je akril na papirju.

NT: Leto dni si bil v Zagrebu ...

Novoszel: ... trenutna pestrost v tematiki in stilu je prav gotovo posledica Zagreba, kajti stvari, ki sem jih na Dunaju delal za diplomsko nalogo, tam nisem mogel nadaljevati. Zakaj, ne vem. Eden od vzrokov pa bo tudi ta, da sem človek, ki potrebuje precej časa, da se znajde v novem okolju. In Zagreb je bil zame umetnika novo okolje.

NT: Hvala za pogovor.

Franc Wakounig

Mešani pevski zbor „Podjuna“ Pliberk na obisku v Kamniku

Staro mesto ce pod planinami je v petek, 13. januarja, v hladnem razpoloženju zimskega časa pričakovalo lep, topel večer. Veselilo se je obiska, ki ni bil naključje, srečanja, ki naj bi pomenilo več kot le sočudenje dveh kulturnih skupin: pričakovalo je pesem članov Mešanega pevskega zbora Podjuna iz Pliberka, ki so na povabilo Mešanega študentskega pevskega zbora Kamnik prišli pred njegovo občinstvo.

Zamisel za skupni koncert obeh zborov ni bila nova, saj je kamniški zbor konec lanskega oktobra na ta način že gostoval na Koroškem. Tam smo začutili ne le nenavadno pokončnost kulturnega ravnanja gostiteljev, kakršno poraja zvestoba slovenskemu narodu, temveč tudi estetsko moč njihovega petja.

Bogatejši za nova spoznanja in doživetja tistega srečanja smo nekaj podobnega želeli posredovati tudi kamniški javnosti, na kar pa ni bilo treba dolgo čakati: pevci Mešanega pevskega zbora Podjuna, ki jih vodi prof. Tone Ivartnik, so naše vabilo z veseljem sprejeli. Dan, ki smo si ga izbrali za skupni koncert, pa je kamniškim pevcem obenem predstavljal tudi preizkus pevskega znanja: dal naj nam bi namreč „zeleno luč“ za udeležbo na tekmovanju odraslih pevskih zborov v Mariboru. Prav to je bilo morda tudi srečno naključje, da so člani ocenjevalne komisije (prof. France Demšar, Stane Habe in Viktor Mihelčič) obenem prisluhnili še pesmi Pliberčanov. Med drugimi pa so srečanju prisostvovali še Samo Vremšak, pevovodja Prvega slovenskega pevskega društva Lira v Kamniku in redni profesor na Akademiji za glasbo, Marko Studen, predstavnik odbora za glasbeno dejavnost ZKO Slovenije in Slovenske pevske zveze, koroški skladatelj Hanzl Artač in pesnica Milka Hartman.

Srečje je simbolično zaključevalo srečanje.

Pevci iz Pliberka so si tako ob prihodu v Muzeju Zapric ogledali Sadnikarjevo zbirko, kjer smo jih na kratko seznanili z zgodovino in sodobnostjo Kamnika. Pozna ura prihoda nam sicer ni dovoljevala ne pogleda na mesto in njegovo okolico in ne sprehoda po kamniških ulicah, vendar gostom ni škalo razpoloženje.

Kino Dom Kamnik, kjer smo imeli koncert, nas je pričakoval. Oder se je najprej napolnil s koroškimi „puobi in dečvami“, ki so s seboj prinesli del svojega repertoarja (Pavle Kernjak — Sem ga izročila: zbrani v polkrogu oblečeni v koroško ljudsko nošo, so nam posredovali del njihovega repertoarja). Tudi na Koroškem ne bil splet Jeremijevih žalostink. Bil je priznanje lepote Koroške (Radovan Gobec — Lepa si Koroška, Rado Simoniti — Podjuna), paleta optimizma, radoživosti in preprostih življenjskih vprašanj (Pavle Kernjak — Sem ga izročila: zbrani v polkrogu) ter simboličnosti (Barčica po Jarmolci, Rado Simoniti — Košo, so nam posredovali del njihovega repertoarja). Tudi na Koroškem ne bil splet Jeremijevih žalostink. Bil je priznanje lepote Koroške (Radovan Gobec — Lepa si Koroška, Rado Simoniti — Podjuna), paleta optimizma, radoživosti in preprostih življenjskih vprašanj (Pavle Kernjak — Sem ga izročila: zbrani v polkrogu) ter simboličnosti (Barčica po Jarmolci, Rado Simoniti — Košo, so nam posredovali del njihovega repertoarja).

Njihove pesmi so povezovali misli iz ljudske modrosti, ki jih je Stanko Prek s svojim pesemom rešil izginevanja. V njih smo čutili hudomušnost neznanih ustvarjalcev in tokratnih posredovalcev, obenem pa tudi resničnost, ki jo je oblikovala „Ljubezen in kašelj sta si podobna v tem, da se ne daste skriti,“ je modroval napovedovalec s sogovornico. Pri tem je morda kdo začutil tudi resnejšo poanto sporočila. Ne gre le za ljubezen do človeka, ki nam je

blizu: tudi ljubezni do domovine, do naroda ni mogoče prikriti ali zatreti, če je dovolj globoko pognala korenine. In slovenske pesmi, s katero se ta ljubezen izraža, prav tako ni mogoče ne preslišati ne izbrisati iz spomina. Tudi na Koroškem ne

Koncert pevcev iz Pliberka ni bil splet Jeremijevih žalostink. Bil je priznanje lepote Koroške (Radovan Gobec — Lepa si Koroška, Rado Simoniti — Podjuna), paleta optimizma, radoživosti in preprostih življenjskih vprašanj (Pavle Kernjak — Sem ga izročila: zbrani v polkrogu) ter simboličnosti (Barčica po Jarmolci, Rado Simoniti — Košo, so nam posredovali del njihovega repertoarja). Tudi na Koroškem ne bil splet Jeremijevih žalostink. Bil je priznanje lepote Koroške (Radovan Gobec — Lepa si Koroška, Rado Simoniti — Podjuna), paleta optimizma, radoživosti in preprostih življenjskih vprašanj (Pavle Kernjak — Sem ga izročila: zbrani v polkrogu) ter simboličnosti (Barčica po Jarmolci, Rado Simoniti — Košo, so nam posredovali del njihovega repertoarja).

Kamniško občinstvo, vajeno kulturnih doživetij, je težko prevzeti in ga navdušiti do tolikšne mere, kot je to uspelo pevcem Podjuna: poslušalci niso pričakovali, da od tam, kjer se borijo ne le za slovensko besedo, temveč tudi za človeka, ki ji bo hotel ali upal prisluhniti, lahko pride zbor takšnih pevskih kvalitet.

Sporod je pod vodstvom Janjeza Klobčarja nadaljeval Mešani študentski pevski zbor Kamnik. V njegovem programu je težje najti enotno pripoved, saj so morale biti pesmi raznovrstne, da bi zbor z njimi dokazal obvladovanje raznih stilov petja, obenem pa ima takšno sestavo tudi naš repertoar.

Z dvema pesmima smo posegli v zgodovino ustvarjanja na področju vokalne glasbe (J. Galus — En ego campana, A. Bruckner — Locus iste). Narodnostno vznesen vzklik ob naravnih lepota Slovenije je posredoval Triglav J. Fleišmana, najtežjo posledico socialnih nasprotij ob prelomu stoletja, izseljevanje, pa Belokranjska deklica B. Habbeja. Tudi kamniški zbor je želel vnesti v večer dinamičnost družabnega plesa, in sicer s kolom V. Mirka. Z zadnjo pesmijo (H. Artača — Domovina) pa smo opozorili na nedavni začetek stikov med zboroma, obenem pa tudi na zavest, ki nas združuje.

Na koncu pa sta zazveneli še skupni pesmi vseh nastopajočih, „Strašno grmi in se blika“ in „Rož, Podjuna, Zila“ Pavla Kernjaka. Skupno petje je simbolično zaključevalo srečanje, ki pa se ob razpoloženju, v kakršnem smo se po neuradnem delu večera razšli, ne da in ne sme zaključiti.

Doživetja tega večera pa ne bi radi ovrednotili le z jezikovnimi merili, saj ne želimo, da bi naše mnenje spominjalo na vznesenost in patos. Zahvale zato ne bomo iskali v besedah: raje se vam bomo zahvalili s ponovnim povabilom, dragi prijatelji s Koroške. Kmalu uporabite svojo popotno palico in spet si bomo lahko rekli brez besed: „Nocoj je bil lep večer.“

Marjanca Ftičar

Spomini Šimeja 1. Martinjaka na kacetno dobo

Buchenwald

Uredniški odbor

Pred kratkim je izšel v ljubljanski založbi BOREC zbornik BUCHENWALD. Vsebuje pričevanja zapornikov v tem zloglasnem nacističnem kacetu blizu Weimarja, kulturnega središča, v katerem sta živel in delovala nemška pesnika in misleca Goethe in Schiller. Buchenwaldovske grozote je preživel tudi Šimej Martinjak, katerega smo pred kratkim položili k večnemu počitku. Bil je prvi Slovenec v Buchenwaldu. Šimeju v spomin ponatiskujemo njegov prispevek v zborniku BUCHENWALD; imenuje se PRVI SLOVENEK V BUCHENWALDU.

Prvi Slovenec v Buchenwaldu

Aretirali so me leta 1939. Sem koroški Slovenec. Podrobno bom opisal svoje prve čase v Buchenwaldu, ker so mi ostali v zelo živem spominu, bolj kot mnogi poznejši dogodki. Takrat še ni bilo niti druge svetovne vojne, kaj šele kakšne osvoboditve! Občutek si imel, da boš vse to doživljal večno.

Orožnik, ki me je pripeljal v Celovec, se je ustavil na Gestapu. Brez zasliševanja so me odvedli v celico. Lahko si mislite, kako sem gledal, ko sem prvič doživel kaj takega. Za menoj so se zaprla vrata in čez trenutek sem zagledal, da sedi za mizo neki človek. Stopil sem bliže in spoznal Rada Wuteja, Slovenca. Vprašal sem ga, zakaj sva zaprta. Odgovoril mi je, da ne ve. Potem sem se povzpela na okno celice in videl, kako so orožniki pripeljali v zapor še več ljudi. Med njimi sem prepoznal Franza Aichholzerja. Mislil sem, da nas bo kdo rešil. Še sem gledal skozi okno in videl prihajati po dvorišču

Jožeta Nograška, poleg njega pa jugoslovanskega konzula Novaka. To mi je dalo upanje, da nas bodo izpustili. Toda zmotil sem se, ostali smo v zaporu še en dan in noč. Potem so nam rekli, naj se pripravimo na odhod. Priprani smo bili, da bomo šli domov, ker so nam vrnil denar. Stali smo pred pisarno Gestapa in se veselili, da gremo domov; nenadoma pa smo zagledali verige, s katerimi so nas vklepali po dva in dva skupaj in nas odpeljali na železniško postajo. To je bilo jutraj ob času, ko je prihajalo največ ljudi iz raznih krajev Koroške na delo. Skozi gnečo so nas peljali na vlak. Od strahu smo ostali brez besed. Vlak je odpeljal. Peljali smo se skozi Beljak, kjer je lesni trgovec Pristovšek izprosil od gestapovca, ki nas je spremljal, da je oddal neke papirje za les, ki je stal na postaji. Dalje smo se vozili proti Spitalu, v Salzburgu pa so nas pred postajo čakali zeleni policijski avtomobili, ki so nas prepeljali na dvorišče kaznilnice. Prišli smo v celico št. 8. Čez dan so pripeljali k nam še dva jetnika.

(Dalje prihodnjič)

PRIREDITVE

● Obirsko

II. OBIRSKO SANKAŠKO
PRVENSTVO

Prireditelj: Alpski klub Obir
Čas: nedelja, 29. januarja 1984,
ob 10. uri

Kraj: pri Pistotniku

Prijave od 8.30 ure naprej.

Štart: ob 10. uri

V vsaki kategoriji mora biti 5 tekmovalcev! (za športne sanke je čelada obvezna)

Ob slabem vremenu bo tekma 19. februarja 1984 ob istem času.

● Št. Jakob

PUNT — koncert in recitativ Koroškega partizanskega pevskega zbora ob 90-letnici rojstva Prežihovega Voranca
Čas: nedelja, 5. februarja 1984, ob 19.30 uri

Kraj: kulturni dom v Št. Jakobu
Prireditelj: SPD „Rož“ v Št. Jakobu

● Bilčovs

Dramska predstava: „VAJE V SLOGU“ (Raymond Queneau — dramska predstava z glasbeno opremo)

Prireditelj: SPD „Bilka“ v Bilčovsu

Čas: nedelja, 29. jan., ob 19. uri

Kraj: pri Miklavžu v Bilčovsu
Gostuje gledališka skupina kulturnega društva „VESNA“ iz Križa pri Trstu

Pred igro nastopa MePZ SPD „Bilka“ iz Bilčovsa

● Celovec

Predavanje: „PLO in njena vloga na bližnjem vzhodu“

Prireditelj: Zveza slovenske mladine

Čas: torek, 31. jan., ob 19. uri
Kraj: v prostorih mladinskega doma SŠD v Celovcu (Mikschallee 4)

Predaval bo: Istok Simoniti — dolgoletni ambasador na bližnjem vzhodu in dober poznavalec palestinske problematike

● Sele

Študijski dan na temo: „PARTNERSTVO“

Prireditelja: Katoliška mladina in KPD „Planina“ v Selah

Čas: v nedeljo, 29. jan., od 9. do 18. ure

Kraj: farni dom v Selah

Referenta: dr. Metka Klevišar, zdravnica iz Ljubljane, dr. Marjan Šef, zdravnik in duhovnik iz Ljubljane

● Globasnica

Študijski dan na temo: „PARTNERSTVO“

Prireditelj: Katoliška mladina in SKD v Globasnici

Čas: sobota, 28. jan., od 9. do 18. ure

Krščanska kulturna zveza vabi na Srečanje z MATEJO KOLEŽNIK — otroško in mladinsko kantavtorico iz Bele Krajine

Čas: petek, 27. 1., ob 15.45 uri
Kraj: strokovna šola za ženske poklice v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

Čas: sobota, 28. 1., ob 14. uri
Kraj: mladinska soba pod cerkvijo v Škocijanu
Prireditelj: otroški zbor v Škocijanu

Čas: sobota, 28. 1., ob 16. uri — za otroke; ob 19.30 uri — za mladino

Kraj: farna dvorana v Pliberku
Prireditelji: Katoliška mladina Pliberk-Zvabek-Vogrče-Pliberk-Šmihel-Libuče

Čas: nedelja, 29. 1., ob 10. uri
Kraj: farna dvorana v Št. Lipšu

Prireditelj: Farna mladina v Št. Lipšu

Čas: nedelja, 29. 1., ob 14. uri
Kraj: pri Šoštarju v Globasnici
Prireditelj: SKD v Globasnici

Čas: nedelja, 29. 1., ob 16. uri
Kraj: gospodinjstva šola v Št. Rupertu pri Velikovcu
Prireditelj: PD v Velikovcu

Kraj: Gostilna Štekl (Greiner) — Globasnica

Predavatelj: dr. Metka Klevišar, zdravnica iz Ljubljane, dr. Marjan Šef, duhovnik in zdravnik iz Ljubljane

● Št. Primož

Dramska predstava: „VAJE V SLOGU“ (Raymond Queneau — dramska predstava z glasbeno opremo)

Prireditelja: SPD „Danica“ v Št. Vidu, SPD „Vinko Poljanec“ v Škocijanu

Čas: sobota, 28. jan., ob 19.30 uri

Kraj: kulturni dom „Danica“ v Št. Primožu

Gostuje gledališka skupina kulturnega društva „Vesna“ iz Križa pri Trstu

● Dobla vas

Igra: „Čevljar — baron“ Vesele igra v 3. dejanjih

Prireditelj: SPD „Srce“ v Dobrli vasi

Čas: nedelja, 29. jan., ob 14.30 uri

Kraj: kulturni dom v Dobrli vasi
Nastopajo domači igralci
Režija: Franci Podrečnik

LUTKOVNA PREDSTAVA LUTKOVNE SKUPINE „Lutke mladje“ Koroške dijaške zveze: „ZVEZDICA ZASPANKA“

Čas: petek, 27. 1., ob 19.30 uri

Kraj: Marijanišče, Rudolfsbahngürtel 2, v Celovcu
Prireditelja: SKD v Celovcu in Mohorjev dijaški dom — Marijanišče

Čas: sobota, 28. 1., ob 19. uri
Kraj: kulturni dom na Bistrici v Rožu

Prireditelja: SPD „Kočna“ v Svečah, SPD „Bilka“ v Bilčovsu

Čas: nedelja, 29. 1., ob 11. uri (po maši)

Kraj: farna dvorana v Selah
Prireditelji: KPD „Planina“ v Selah, SPD „Herman Velik“ — Sele/Kot, SPD v Borovljah, otroška skupina v Borovljah, Kat. prosveta v Šmarjeti v R., SPD „Vrtača“ v Slovenjem Plajberku

Čas: nedelja, 29. 1., ob 15. uri
Kraj: farna dvorana v Št. Jakobu v R.

Prireditelji: SPD „Rož“ v Št. Jakobu v R., farna mladina v Št. Jakobu v R., SPD „Jepa-Baško jezero“ iz Loč, KPD „Peter Markovič“ v Rožeku

● Št. Primož

Dramska predstava: „VAJE V SLOGU“ (Raymond Queneau — dramska predstava z glasbeno opremo)

Prireditelj: SPD „Danica“ v Št. Vidu, SPD „Vinko Poljanec“ v Škocijanu

Čas: sobota, 28. januarja 1984, ob 19.30

Kraj: kulturni dom „Danica“ v Št. Primožu

Gostuje gledališka skupina kulturnega društva „Vesna“ iz Križa pri Trstu

● Obirsko

Slovenski športni klub Obir vabi na SANKARSKO TEKMO, ki bo v nedeljo, dne 5. februarja 1984 pri Mikeju v Lobniku.

Prijave: do 3. 2. 1984 pri Fridiju Osojnik, Lepena, tel. 0 42 38 / 60 72 in pred tekmo do 10. ure pri cilju

Štart: ob 11. uri

● Žitara vas

Disco „HAPPY NIGHT“ — Žitara vas vabi na PLES

Čas: sobota, 28. januarja 1984, ob 20. uri

Igra: pop-skupina JADAGANI

● Rožek

OBČNI ZBOR Kulturnega društva „Peter Markovič“

Čas: sobota, 28. januarja 1984, ob 19.30 uri

Kraj: pri Kosi na Ravnah pri Rožeku

Po občnem zboru bo predaval mag. Aleks Schuster o svojem potovanju po jugovzhodni Aziji (z diapozitivi).

● Slovenji
Plajberk

KONCERT KVINTETA BRATOV ZUPAN IZ TRŽIČA

Prireditelj: SPD „Vrtača“ v Slovenjem Plajberku

Čas: sobota, 28. januarja 1984, ob 20. uri

Kraj: gostilna Sereinig v Podnu
Prijatelji lepeta petja prav pristrčno vabljeni!

● Sveče

PUST S KOČNO

Prireditelj: SPD „Kočna“ v Svečah

Čas: sobota, 4. februarja 1984, ob 20. uri

Kraj: pri Adamu v Svečah
Za ples igrata Tonč in Lojz.

Sodelujejo: sveška filharmonija, ženski orkester „Madame Kočna“, „Rock Kočna“ in „Sketch Kočna“

● Št. Primož

12. PLES DANICE

Prireditelj: SPD „Danica“ v Št. Vidu v Podjuni

Čas: sobota, 11. feb., ob 19.30 uri

Kraj: kulturni dom „Danica“ v Št. Primožu

Igra „Planinski sekstet“, na sporedu pa je še vrsta presečenjenj.

● Bilčovs

PUNT — koncert in recitativ Koroškega partizanskega pevskega zbora ob 90-letnici rojstva Prežihovega Voranca

Čas: v nedeljo, 12. februarja 1984, ob 19.30 uri

Kraj: pri Miklavžu v Bilčovsu
Prireditelj: SPD „Bilka“ v Bilčovsu

Celovec

SMUČARSKI TEČAJ SLOVENSKE ŠPORTNE ZVEZE

Slovenska športna zveza vabi na smučarski tečaj, ki bo od nedelje, 12. februarja do sobote, 18. februarja na Južnem Tirolskem (Kronplatz/Plan de Croves).

Šest polovičnih penzionov in petdnevna vozovnica stane šil. 3500.—. Otroci do 12. leta imajo 25% popustka.

Interesenti naj se javijo z naplčilom šil. 700.— na Posojilnico Celovec konto številka 2911.

• Obirsko

KONCERT KVARTETA DO
Prireditelj: SPD „Obir“ na Obirskem
Čas: sobota, 4. februarja 1984, ob 20. uri
Kraj: pri Kovaču na Obirskem.

• Celovec

Slovenska prosvetna zveza bo ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku priredila v sredo, 8. februarja 1984, ob 19. uri v javnem studiu koroškega radia (Sponheimerstr. 13, vhod s parkirišča)

PROSLAVO V POČASTITEV 200-LETNICE ROJSTVA URBANA JARNIKA

Sodelujejo: Erik Prunč — slavnostni govor, recitatorska skupina SPZ, bivši akademski pevski zbor Tone Tomšič — „Lipa zelenela je“ pod vodstvom dirigenta Marka Muniha

• Obirsko

Slovenski športni klub Obir prireja od 12. do 15. februarja 1984 pri Šejnu v Beli smučarski tečaj za začetnike (za otroke in odrasle). Prijave sprejema Jožko Maloveršnik, Železna Kapla 321, telefon 255 (konsum)

Prispevek za udeležence od 14 let znaša 500.— šil. in nad 14 let 600.— šil. V prispevku sta vključena kosilo in dnevna karta za vlečnico. Udeležba na tečaju je na lastno odgovornost.

• Celovec

Krščanska kulturna zveza in Mohorjeva založba vabita na **PRIREDITEV OB SLOVENSLEM KULTURNEM PRAZNIKU,**

ki bo v petek, 10. februarja 1984, ob 19. uri v Slomškovem domu, 10. Oktober-Strabe 25, v Celovcu

Spored:

- knjiga — spremljevalec skozi življenje (predsednik KKZ dr. Janko Zerzer)
- predstavitev knjige: „Po starih koroških cerkvah“ (dr. Marjan Zadnikar, avtor)
- podelitev literarnih nagrad iz natečaja Mohorjeve družbe (Horst Ogris)
- spored bo popestril MoPZ „Kralj Matjaž“ iz Libuč pod vodstvom Hanzija Košutnika

• Št. Janž

ŠPORTNA PRIREDITEV

Prireditelj: Slovensko športno društvo v Št. Janžu
Čas: sobota, 28. januarja 1984, ob 10.30 uri

Primerjalni tek (slalom) med Koroško in Slovenijo

Koroško prvenstvo v smučarskih tekih

Na koroškem prvenstvu v smučarskih tekih je preteklo soboto v Št. Gandolfu pri Kotmarji vasi Janez Standtmann ponovno postal koroški prvak. Drugo mesto je prav tako zasedel član društva Področja Rudi Janach. Tretje mesto je zasedel Celovčan Max Habenicht. Ponovno odlično je odrezal Franc Urschitz iz Loč, ki je v svoji skupini zasedel tretje mesto.

Športno sankanje

Koroški prvakinji Regini Smrtnik z Obirskega pretekli konec tedna v štajerskem Aflenzu ni uspelo se kvalificirati za avstrijsko reprezentanco. Medtem ko je v prvem teku zasedla v svoji skupini 5. mesto, v drugem teku iz zdravstvenih razlogov ni mogla več nastopiti in je tako zapravila zadnjo možnost kvalifikacije, ki bi ji omogočila štart na svetovnem prvenstvu.

Wiegele 5. v Sapporu

Pri skakanju za svetovni pokal v Sapporu na Japonskem je preteklo nedeljo Zahomčan Franc Wiegele na 90 metrski skakalnici zasedel odlično 5. mesto. Zmagal je Avstrijec Manfred Steiner iz Seefelda pred Fincom Ahonenom in zmagovalcem na 70 metrski skakalnici Japoncem Aimoto. Wiegele je tam bil osemnajsti, kajti pogrešil je prvi skok. Najboljši Avstrijec je bil prav tako Manfred Steiner, ki je zasedel tretje mesto.

Jan Urank v kadru avstrijskih mladinskih vaterpolistov

Letošnji maturant na slovenski gimnaziji Jan Urank je pred nedavnim ponovno bil poklican v avstrijski mladinski kader vaterpolistov, ki bodo v semestralnih počitnicah šli na priprave v Budimpešto na Madžarsko.

S tem ima mladinski reprezentant velike možnosti, da si bo v bodoče zagotovil mesto v prvem moštvu pri SVWÖ Wörther See.

Čeprav tedensko trikrat obiskuje trening, mu je še vedno najbolj važna šola, kateri se posebno letos zelo posveča, ker bo v tem letu nastopil k maturi. Želimo mu veliko uspeha na športni kakor tudi na študijski ravni.

Spada med najboljše mladinske vaterpoliste v Avstriji: Jan Urank

11. sankarska tekma na Obirskem

V nedeljo, 22. januarja 1984, je priredilo SPD „Obir“ 11. sankarsko tekmo, ki je tokrat potekala v veselje organizatorjev brez nesreč in poškodb. Odlična organizacija in dobro pripravljena proga sta omogočili tekmovanje, ki je bilo za tekmovalce kot gledalce pravo doživetje v snežni zimski naravi. Po končani tekmi so se zbrali vsi v gostilni Kovač, kjer sta predsednik SPD „Obir“ dr. Gusti Brumnik in zastopnik športne sekcije Bošti Božič predala številne nagrade zmagovalcem.

REZULTATI: športne sanke I: 1. Milan Hribar ml., **športne sanke II:** 1. Hanzl Smrtnik, **šolarke:** 1. Klavdija Miklav, **šolarji I:** 1. Marko Smrtnik, **šolarji II:** 1. Jaki Haderlap, **mladinci:** 1. Izidor Karničar, **splodna ženska skupina:** 1. Mari-

ca Smrtnik, **splodna moška skupina:** 1. Toni Wutte, **starostna moška skupina:** 1. in najboljši dneva Flori Miklav, **starostna moška skupina II:** 1. Thomas Wutte, **dvojice:** 1. Hanzl in Marko Smrtnik.

Naš tednik v pogovoru z Brianom Stankiewiczem:

V Sarajevu bomo pokazali, da ima Avstrija dobre hokejiste

V celovski mestni dvorani se je te dni avstrijska hokejska olimpijska reprezentanca pripravljala na Sarajevo. V kabini in na ledu je bil hud vrvež in živ žav, kolegi novinarji in fotoreporterji smo drug drugemu skoraj stopali na prste. Končno se je le ponudila možnost za pogovor z Brianom Stankiewiczem, po rodu Kanadčan, ki je sedaj vratar moštva Stadlau iz Dunaja in bo v Sarajevu verjetno glavni avstrijski hokejski vratar.

NT: Priprave za olimpijske igre se bližajo h koncu. Kakšen je v glavnem bil trening na pripravah in kaj je nadaljnje delo hokejistov do Sarajeva?

Stankiewicz: Na pripravah v Celovcu smo veliko važnosti polagali na taktični trening. Po pripravah nam tako ne ostane veliko časa do olimpijade, kajti do tja ostanemo skupaj, obenem pa še imamo štiri tekme; dve z Italijo in dve z ZDA.

NT: Od leta 1980 igraš za avstrijsko hokejsko reprezentanco. Kdaj si prišel v Avstrijo in koliko krat si že igral zanjo?

Stankiewicz: V Avstrijo sem prišel jeseni leta 1979. Igral sem pri takratnem HC Salz-

burg in spominjam se, da nas je bilo toliko prekomorcev v moštvu, da smo se pogovarjali samo še v angleškem jeziku. Točno pa ne vem povedati, kolikokrat sem igral za Avstrijo, mislim da 40 do 50 krat.

NT: Ime Stankiewicz zveni poljsko, ali so tvoj predniki bili Poljaki?

Stankiewicz: To drži. Moj oče je bil Poljak, mama pa je bila Avstrijka in prihaja iz Halleina na Salzburškem. Toda moji starši niso ostali dolgo v Avstriji. V petdesetih letih so se preselili v Toronto, kjer sem se jaz tudi rodil.

NT: Dejal si, da si se rodil v Torontu. Kdaj si se rodil in zakaj si se sploh odločil za hokej na ledu?

Stankiewicz: Rodil sem se 20. junija 1956. Za hokej sem se pa odločil zato, ker je v Kanadi navada, da moraš igrati baseball, american football ali pa hokej, če hočeš postati znamenit športnik. Jaz sem se odločil za hokej, kar mi na vsak način ni žal.

NT: K HC Salzburg si prišel igrat leta 1979. Pri katerih klubih si igral poprej?

Stankiewicz: S sedmimi leti sem začel igrati hokej. Prvi klub je bil Toronto. Nato sem z dobrimi uspehi bil poklican v kanadsko mladinsko moštvo, kjer sem igral dve leti. Zadnji klub pred HC Salzburg pa je bilo moštvo University of Ohio.

NT: Kaj so tvoji nadaljnji cilji pri hokeju?

Stankiewicz: Med tem, ko sem trenutno v odličnem stanju, bi še na vsak način rad igral nadaljnja 4 leta hokej in upam, da v času teh let ne bo prišlo do kakšne hujše poškodbe. Največji cilj pa je brez dvoma, da se bomo v Sarajevu

dobro odrezali in s tem potrdili, da spadamo med najboljše reprezentance na svetu.

NT: Sarajevo — Kaj so Tvoje želje na olimpijskih igrah, in proti katerem državam obstaja možnost da zmagate?

Stankiewicz: Na vsak način moramo zmagati proti Norveški. Dobro pa bi bilo, da bi zmagali proti Kanadi ali pa ZDA, kajti če v predkolu napraviš 4 točke si na vsak način lahko zadovoljen.

Naš tednik se zahvaljuje za pogovor in tebi oz. reprezentanci želi mnogo uspeha na olimpijadi v Sarajevu.

Benjamin Wakounig

Z Našim tednikom na moški smuk v Sarajevo

Odhod: v sredo, 8. 2. 1984, ob 17. uri iz Celovca (Mohorjeva)

Prihod: v petek, 10. februarja ob 9.00 uri

Cena po osebi: šil. 1350.—

V ponudbi so vključeni: avtobusni prevoz iz Celovca v Ljubljano, prevoz z vlakom s turističnim ležalnikom (po 4 osebe) v Sarajevo, prevozi v Sarajevu, zajtrk in večerja in vstopnina za moški smuk.

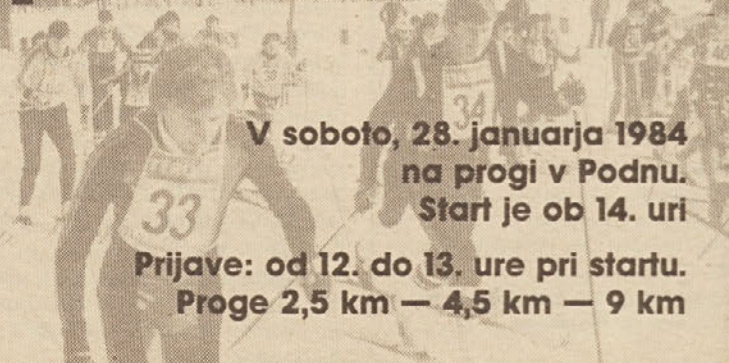
Zadnji rok za prijave: 27. januar 1984

Nadaljnje informacije dobite pri Našem tedniku

Prijave sprejemata Naš tednik in

Rožanski pokal 1984

V soboto, 28. januarja 1984
na progi v Podnu.
Start je ob 14. uri

Prijave: od 12. do 13. ure pri startu.
Proge 2,5 km — 4,5 km — 9 km